

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi päästökauppalain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan lisättävän päästökauppalakiin (311/2011) säännökset, joiden mukaisesti toimitetaan komissiolle tiedot Euroopan parlamentin ja Neuvoston direktiivin (EU) 2018/xxx direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kustannustehokkaiden päästövähennysten ja vähähiilisyttä edistävien investointien edistämiseksi sekä päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta, jäljempänä *päästökauppadirektiivin muutoksen*, 11 artiklan 1 kohtaan lisätyn alakohdan edellyttämällä tavalla. Lisäksi ehdotetaan muutettavan päästökauppalain 61 §:n 3 ja 4 momentteja siten, että päästökaupan päästöoikeuksien ilmaisjaon todentajilta vaadittaisiin akkreditointi sekä päästökauppalain 73 §:n 1 momenttia lisäämällä rangaistussäännös päästökauppadirektiivin muutoksen 11 artiklan 1 kohtaan lisätyssä alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamatta jättämisestä ajallaan. Näiden muutosten lisäksi tehtäisiin teknisiä muutoksia lakiin.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

Euroopan unionin päästökauppajärjestelmä perustettiin 25 päivänä lokakuuta 2003 voimaan tulleella Euroopan yhteisön laajuisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmästä annetulla direktiivillä 2003/87/EY, *jäljempänä päästökauppadirektiivi*. Järjestelmä perustuu ajatukseen, että päästöjä vähennetään siellä, missä se on halvinta. Tätä varten EU-tasolla on asetettu vuodesta 2013 alkaen jokaiselle vuodelle päästökauppasektorin päästökatto, joka vastaa samalla liikkeelle laskettavien päästöoikeuksien kokonaismäärää. Päästökauppasektorin päästökatoissa pysyminen varmistetaan sillä, että jokaisen päästökaupan toiminnanharjoittajan on vuosittain palautettava edellisen vuoden kasvihuonekaasupäästöjään vastaava määrä päästöoikeuksia. Yksi päästöoikeus vastaa yhtä hiilidioksiditonnia. Osa päästöoikeuksista lasketaan liikkeelle huutokauppaamalla ja osa maksutta, minkä jälkeen ne ovat vapaasti vaihdettavissa jälkimarkkinoilla.

Päästöoikeudet ovat käytännössä sähköisiä rekisterimerkintöjä unionin yhteisessä päästökaupparekisterissä. Järjestelmän piiriin kuuluva toiminnanharjoittaja on voinut kattaa päästöjään unionin päästöoikeuksien lisäksi myös hankkimalla ja käyttämällä niin sanottuja Kioton hankeyksiköitä. Suomessa päästökauppajärjestelmän piiriin kuuluu noin 560 laitosta ja se kattaa alle puolet Suomen kasvihuonekaasupäästöistä. Koko Euroopan tasolla laitoksia on järjestelmässä noin 11 000.

EU:n päästökauppajärjestelmä rakentuu päästökauppakausiin, joista ensimmäinen kattoi vuodet 2005—2007 ja toinen vuodet 2008—2012. Päästökauppadirektiiviä muutettiin huhtikuussa 2009 hyväksytyllä direktiivillä 2009/29/EY direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi. Direktiivin muutos tuli voimaan 25 päivänä kesäkuuta 2009 ja sitä sovelletaan vuodet 2013—2020 kattavalla kolmannella päästökauppakaudella ja sen jälkeen. Eurooppa Neuvoston ilmasto- ja energiatavoitteet vuoden 2020 jälkeiselle ajalle sisällytettiin direktiiviin helmikuussa 2018 päästökauppadirektiivin muutoksella.

Kolmas päästökauppakausi muutti merkittävästi EU:n päästökauppajärjestelmän luonnetta tehden siitä huomattavasti kahta edeltävää kautta harmonisoidumman. Järjestelmän harmonisointia ja direktiivin yhtenäistä soveltamista varten päästökauppadirektiivi sisältää lukuisia valtuutuksia, joiden nojalla niin sanotussa komitologiamenettelyssä voidaan antaa yksityiskohtaisempia säädöksiä direktiivin soveltamisesta. Suuri osa unionin päästökauppajärjestelmän yksityiskohtaisemmista säännöistä sisältyykin direktiivin sijaan nimenomaan sen täytäntöönpanosäädöksiin. Yksi keskeisistä kolmannella päästökauppakaudella sovellettavista täytäntöönpanosäädöksistä on Komission päätös 2011/278/EU päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajusten siirtymäsäännösten vahvistamisesta direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti, *jäljempänä komission ilmaisjakosäädös*. Ilmaisjakosäädös sisältää harmonisoiduista jakosäännöt, joiden mukaisesti laitoksille voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta päästökauppakaudella 2013—2020. Päästökauppadirektiivin muutoksessa jatketaan päästöoikeuksien jakoa maksutta vuoden 2020 jälkeen viiden vuoden jaksoissa ja ilmaisjakosäädöstä tullaan muuttamaan vuoden 2020 jälkeiselle ajalle delegoidulla säädöksellä, *jäljempänä ilmaisjakosäädöksen muutoksella*.

Muita keskeisiä täytäntöönpanosäädöksiä päästökaupassa ovat: 1) Komission asetus (EU) N:o 2013/389 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösten N:o 280/2004/EY ja N:o 406/2009/EY mukaisen unionin rekisterin perustamisesta ja komission asetusten (EU) N:o 920/2010 ja (EU) N:o 1193/2011 kumoamisesta, jäljempänä *rekisteriasetus*. Unionin rekisterijärjestelmä on muutettu vastaamaan kolmannen päästökauppakauden ja päästökaupan

ulkopuolisten alojen päästövähennystavoitteita koskevan taakanjakopäätöksen tarpeita; 2) Komission asetus (EU) N:o 2010/1031 kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien huutokaupan ajoituksesta, hallinnoinnista ja muista näkökohdista. Asetus sisältää päästöoikeuksien huutokauppoja sekä huutokauppapaikkoja ja huutokauppatakkailijaa koskevat säännökset; 3) Komission asetus EU N:o 2012/601 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista, jäljempänä *komission päästöjen tarkkailuasetus*. Asetus sisältää laitosten kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointivelvoitteita koskevat säännökset sekä; 4) Komission asetus EU N:o 2012/600 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöraporttien ja tonnikilometriraporttien todentamisesta ja todentajien akkreditoinnista, jäljempänä *komission todentamisasetus*. Asetus sisältää tarkemmat säännökset laitosten vuotuisten päästöraporttien todentamisesta sekä todentajien hyväksymisestä ja pätevyysvaatimuksista.

Päästökauppadirektiivi on pantu Suomessa täytäntöön päästökauppalalla (311/2011), joka tuli voimaan 1 päivänä toukokuuta 2011. Lakia sovelletaan kolmannella päästökauppakaudella. Päästökauppalain sääntelyä on lisäksi täydennetty useilla sen nojalla annetuilla ministeriön ja valtioneuvoston asetuksilla.

2 Ehdotetut muutokset

Päästökauppadirektiivin muutoksen 11 artiklan 1 kohtaan lisätyn alakohdan mukaan päästökaupassa 1 päivänä tammikuuta 2021 soveltamisalassa olevista laitoksista on toimitettava tiedot komissiolle. Lisäksi laitosten on toimitettava tiedot laitoksen osan tarkkuudella tuotantotoiminnasta, lämmön ja kaasujen siirroista, sähköntuotannosta ja päästöistä luettelon toimittamista edeltäviltä viideltä kalenterivuodelta 30 päivänä syyskuuta 2019 mennessä komissiolle toimitettavaan listaan. Vastaavasti tiedot edeltävältä viideltä vuodelta on toimitettava sitä seuraavan viiden vuoden ajanjakson osalta päästökaupan soveltamisalassa olevista laitoksista viiden vuoden päästä eli seuraavan kerran 30. päivänä syyskuuta 2024 mennessä. Kustakin seuraavasta viisivuotiskaudesta toimitetaan vastaavat tiedot viiden vuoden välein. Toimitettavien tietojen lisäksi toiminnanharjoittajien tulisi toimittaa työ- ja elinkeinoministeriölle ilmaisjakosäädöksen muutoksen mukainen menetelmäraportti. Ilmaisjakosäädöksen muutoksessa määritellään ne laitokset, joiden osalta tulee toimittaa tuotantotiedot komissiolle.

Sinä vuonna, jolloin tiedot kerätään, päästökauppadirektiivin muutoksen 3 artiklan h alakohdan mukaan soveltamisalassa 30 päivänä kesäkuuta mukana olevien laitosten tulisi antaa tiedot direktiivin 11 artiklan 1 kohtaan lisätyssä alakohdassa määriteltyyn ajankohtaan mennessä. Tiedot toimitetaan komission laatimilla kaavakkeilla. Niin sanottujen uusien osallistujien eli niiden laitosten osalta, jotka tulevat soveltamisalaan 30 päivänä kesäkuuta jälkeen kyseisenä vuonna, tarvittavien tietojen toimittamisesta säädetään ilmaisjakosäädöksen muutoksessa. Uusien osallistujia koskevat säännökset tullaan lisäämään päästökauppalakiin toisessa lakimuutosesityksessä.

Päästökauppadirektiivin muutoksen mukaista tuotantotoimintaa harjoittava laitos, joka on oikeutettu samaan päästöoikeuksia maksutta direktiivin mukaisesti, on toimitetta direktiivin sekä ilmaisjakosäätöjen muutoksen mukaiset tiedot ajallaan, jotta laitos on oikeutettu saamaan päästöoikeuksia maksutta viiden vuoden ajaksi 2021 alkaen. Jotta tiedot voitaisiin työ- ja elinkeinoministeriön toimesta kerätä ja toimittaa komissiolle direktiivin mukaisesti, päästökauppalakiin ehdotetaan lisättävän uusi luku.

Komissio valmistelee muutosta ilmaisjakosäätöihin ja se on alustavasti ilmoittanut, että päästökauppadirektiivin muutoksen 11 artiklan 1 kohtaan lisätyssä alakohdassa mainittujen toimitettavien tietojen tulee olla akkreditoitujen todentajan todentamia. Komission ilmaisjakosäädöksessä ei vaadita todentamisasetuksen liitteen 1 pätevyysalue 98 mukaista akkreditointia nykyisellä päästökauppakaudella. Komissio aikoo kuitenkin muuttaa komission ilmaisjakosäädöstä siten, että ilmaisjaon tietoja todentavilta

vaaditaan pätevyysalue 98 mukaista akkreditointia. Komission ilmaisjakosäädös ei myöskään estä nykyisin kansallista vaatimusta akkreditoinnin hankkimiselle pätevyysalue 98 osalta. Suomessa päästöoikeuksien ilmaisjakotietoja todentavilta todentajilta vaaditaan nykyään vain Energiaviraston hyväksyntä ja akkreditointi päästökaupassa olevan muun toiminnon osalta päästökauppalaain 61 §:n 3 momentti mukaisesti. Jotta todentajat täyttävät ilmaisjakosäädöksen muutoksen vaatimukset, päästökauppalaain 61 §:n 3 ja 4 momenttia esitetään muutettavan siten, että todentajilta vaaditaan komission todentamisasetuksen liitteen 1 mukainen pätevyysalue 98 kattava akkreditointi.

Jotta edellä mainitut tiedot saadaan ajallaan laitoksilta, esitetään lisättävän päästökauppalaain 73 §:än rangaistussäännös tietojen toimittamisen varmistamiseksi. Lain noudattamisen valvonnan kannalta on perusteltua, että myös päästökauppadirektiivin 11 artiklan 1 kohtaan lisätyn alakohdan mukaisten tietojen toimittamisen laiminlyönti säädettäisiin rangaistaviksi.

Päästökauppadirektiivin muutoksessa poistettiin 6 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta. Direktiivissä ei siten enää vaadita viiden vuoden välein tapahtuvaa päästöluvan tarkistamista. Näin ollen päästökauppalaista ehdotetaan poistettavan päästökauppalaain 12 §:n 3 momentti. Lisäksi teknisenä muutoksena korjattaisiin 67 §:n 3 momentin viittaus rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain (444/2017) 7 luvun 1 §:n 4 momenttiin.

3 Esityksen vaikutukset

Esityksen ensisijaisena tarkoituksena on täytäntöönpanna päästökauppadirektiivin muutoksen 11 artiklan 1 kohtaan lisätty alakohta ja näin ollen mahdollistaa tietojen kerääminen ja toimittaminen komissiolle todennettuna säädetyssä ajassa. Direktiivi velvoittaa ilmoittamaan listan kaikista päästökauppalaiteyksistä, jotka ovat päästökauppalaain soveltamisalassa 31 päivänä kesäkuuta 2019 mennessä. Lisäksi toiminnanharjoittajien olisi toimitettava 11 artiklan 1 kohtaan lisätyn alakohdan mukaiset tiedot niiden laitosten osien tarkkuudella kuin mitä ilmaisjakosäädöksen muutoksessa vaaditaan. Työ- ja elinkeinoministeriö tulisi toimittaa nämä tietolistat komissiolle direktiivin mukaisesti 31 päivänä syyskuuta 2019 mennessä. Toimitettavien tietojen lisäksi toiminnanharjoittajien tulisi toimittaa työ- ja elinkeinoministeriölle ilmaisjakosäädöksen muutoksen mukainen menetelmäraportti.

Edellä mainitut veloitteiden lisääminen päästökauppalaikiin on tarpeellista päästökauppadirektiivin muutoksen täytäntöönpanon ja ilmaisjakosäädöksen muutoksen kannalta. Päästökauppadirektiivin muutoksessa vaaditun aikataulun vuoksi muutokset tehtäisiin päästökauppalaikiin kiireellisenä, koska todentajien akkreditointi kestää 2-6 kuukautta. Näin ollen lakimuutos mahdollistaisi todentajien akkreditoinnin ilmaisjaon tietojen todentamista varten aloitettavan hyvissä ajoin vuoden 2018 puolella, jolloin akkreditoidut todentajat ehtisivät saamaan Energiaviraston hyväksynnän ilmaisjaon tietojen todentamista varten 2019 mennessä. Toiminnanharjoittajilla olisi tarpeeksi aikaa kerätä tiedot ja hankkia akkreditoidun todentajan todennus toimitettaville tiedoille vuoden 2019 alussa.

Lakiehdotuksessa annettaisiin valtuudet antaa työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella tarkempia säännöksiä tietojen toimittamisesta ja todentamisesta. Direktiivin nojalla annettavassa unionin toimeenpanolainsäädännössä säädetään tarkemmin päästökaupassa olevien toiminnanharjoittajien oikeuksista ja velvollisuuksista. Päästökauppaa koskevan unionin toimeenpanolainsäädännön täytäntöönpanossa ei ole kansallista harkintavaltaa. Siten valtuussäännökset tältäkin osin koskevat teknisluonteisia yksityiskohtia. Lakiehdotuksen norminantovaltuus ei siten ole ristiriidassa perustuslain 80 §:n kanssa.

Jotta edellä mainitut tiedot toimitetaan ajallaan työ- ja elinkeinoministeriölle, esitetään lisättävän päästökauppalaain 73 §:ään rangaistussäännös tietojen toimittamatta jättämisestä. Sakkoon tuomittaisiin se joka tahallisesti tai törkeästi huolimattomuudesta jättäisi 35 a §:n 1 momentissa mainitut tiedot toimittamatta niin kuin laissa säädettäisiin. Koska päästökauppadirektiivin muutoksen säännökset ovat

Suomea velvoittavaa EU-lainsäädäntöä, rangaistusäänös on tarpeen EU-velvoitteiden täyttämiseksi. Säännös on sopusoinnussa päästökauppadirektiivin 16 artiklan 1 kohdan ja perustuslain kanssa. Rangaistus on suhteessa asetettuun velvollisuuteen, täsmällinen ja tarkkarajainen sekä se ei loukkaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (SopS 19/1990, Euroopan ihmisoikeussopimus) 7. lisäpöytäkirjan 4 artiklan kaksinkertaisen syyttämisen ja rankaisemisen (ne bis in idem) kieltä, koska maksutta jaettavat päästöoikeudet haetaan erikseen viranomaiselta tietojen toimittamisen jälkeen. Rangaistus tulisi pelkästään tietojen toimittamatta jättämisestä. Maksuttomien päästöoikeuksien saaminen ratkaistaisiin erillisellä hallintopäätöksellä. Rangaistus rikkomuksista olisi toissijainen, ja sitä sovellettaisiin vain, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

Vähentääkseen Energiaviraston hallinnollista taakkaa päästökauppalaista poistettaisiin vaatimus päästöluvien tarkistamisesta viiden vuoden välein. Tarkkailu ei vaarantuisi muutoksen vuoksi, koska päästöluvat muutetaan aina, kun tarkkailusuunnitelmaan tulee muutoksia. Päästökauppalain 7 §:n 5 kohdan mukaan toiminnanharjoittaja on velvollinen ilmoittamaan päästöjen tarkkailua koskevista muutoksista päästökauppviranomaiselle. Päästökaupan todentajat ovat myös velvollisia ilmoittamaan komission päästöjen todentamisasetuksen mukaisesti todentamisraportissaan kaikki poikkeamat, joita toiminnanharjoittaja ei ole korjannut ennen todentamisraportin antamista. Näin ollen mahdolliset muutokset toiminnassa tulisivat päästökauppviranomaisen tietoon, eikä olisi tarvetta tehdä viiden vuoden välein tarkastuksia toiminnassa tapahtuneiden muutoksien havaitsemiseksi.

Lisäksi esitetään tehtävän korjaus päästökauppalain 67 §:n 3 momentin viittaukseen rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain (444/2017) 7 luvun 1 §:n 2 momentin sijaan pykälän 4 momenttiin. Viittaus on ollut virheellisesti pykälän 2 momenttiin, jonka vuoksi kohta korjattaisiin.

Hallituksen esitys koskee pääosin päästökauppadirektiivin muutoksen täytäntöönpanon valmistelun kannalta välttämättömiä muutoksia päästökauppalakiin. Näillä muutoksilla ei ole merkittäviä vaikutuksia talouteen, organisaatioon tai ympäristöön.

Päästökauppadirektiivin täytäntöönpano Ahvenanmaalla kuuluu maakunnan itsehallintolain (1144/1991) 18 §:n 10 kohdan ja 18 §:n 22 kohdan perusteella maakunnan lainsäädäntövaltaan. Direktiivi on saatettu Ahvenanmaalla voimaan niin kutsuttuna blankettilakina annetulla maakuntalalla (ÅFS 2009:31, muutettu ÅFS 2012:66 ja ÅFS 2015:105). Lain nojalla päästökauppalain säännöksiä sovelletaan tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta sellaisenaan maakunnassa. Päästöoikeuksien jakoa ja muuta hallintoa koskevasta valtakunnan ja maakunnan välisestä tarkemmasta toimivallanjaosta säädetään sopimusasetuksessa (ÅFS 20/2013 tai FFS 199/2013). Maakuntaa koskevan lainsäädännön perusteella Ahvenanmaan maakunnan hallitus toimittaa komissiolle erikseen päästöoikeuksien ilmaisjakoa koskevat tiedot.

4 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu työ- ja elinkeinoministeriössä virkatyönä. Esityksestä on pyydetty ympäristöministeriön, oikeusministeriön, Energiaviraston sekä Turvallisuus- ja kemikaaliviraston akkreditointiyksikön lausunto.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki päästökauppalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 8 päivänä huhtikuuta 2011 annetun päästökauppalain (311/2011) 12 § 3 momentti,

muutetaan 61 §:n 3 ja 4 momentti, 67 §:n 3 momentti ja 73 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 61 §:n 3 ja 4 momentti laissa 11/2014, 67 §:n 3 momentti laissa 466/2017 ja 73 §:n 1 momentti osaksi laissa 466/2017, sekä

lisätään lakiin uusi 5 a luku seuraavasti:

5 a luku

Laitosten tietojen toimittaminen vuoden 2020 jälkeen alkavia päästökauppakausia varten

35 a §

Laitosten tietojen toimittaminen

Toiminnanharjoittajan on toimitettava todennetut tiedot työ- ja elinkeinoministeriölle tuotantotoiminnasta, lämmön ja kaasujen siirroista, sähköntuotannosta ja päästöistä kunkin laitoksen osan tarkkuudella edeltäviltä viideltä kalenterivuodelta komission laatimalla lomakkeella siten kuin työ- ja elinkeinoministeriön asetuksessa tarkemmin säädetään 30 päivänä huhtikuuta 2019 mennessä, jos laitos on päästökauppalain soveltamisalassa 30 päivään kesäkuuta 2019 saakka. Edellä mainittujen tietojen täytyy olla 61 §:n 3 ja 4 momentin mukaan hyväksytyin todentajan todentamia. Edellä mainittujen tietojen lisäksi toiminnanharjoittajien tulee toimittaa työ- ja elinkeinoministeriölle ilmaisjaon menetelmäraportti. Vastaavasti toiminnanharjoittajan on toimitettava edellä mainitut tiedot työ- ja elinkeinoministeriölle seuraavia viiden vuoden jaksoja varten aina viimeistään viiden vuoden päästä edellisestä tietojen keräämisen määräpäivistä.

Pykälän 1 momentin mukaisten laitosten osalta, jotka ovat aloittaneet toimintansa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta mennessä sen vuoden aikana, jolloin tiedot on toimitettava, on toimitettava 1 momentin mukaisesti tiedot työ- ja elinkeinoministeriölle 30 päivänä kesäkuuta mennessä kyseisenä vuonna.

Työ- ja elinkeinoministeriö toimittaa listan 31 päivänä kesäkuuta päästökauppalain soveltamisalassa olevista laitoksista sekä toiminnanharjoittajan 1 momentin mukaisesti toimittamat tiedot komissiolle 30 päivänä syyskuuta mennessä sinä vuonna kuin tiedot on toimitettu työ- ja elinkeinoministeriölle. Vastaavasti seuraavilta viiden vuoden ajanjaksoilta tiedot toimitetaan komissiolle aina viimeistään viiden vuoden päästä tietojen toimittamisen määräpäivästä. Sitä ennen työ- ja elinkeinoministeriö tarkistaa, että tarvittavat tiedot on merkitty lomakkeelle ja kuuluu toiminnanharjoittajaa tarvittaessa.

Toiminnanharjoittajalla on velvollisuus toimittaa 1 momentissa mainitut tiedot momentissa mainittuun ajankohtaan mennessä sekä täydentää tietoja työ- ja elinkeinoministeriön vaatimassa ajassa saadakseen päästöoikeuksia Euroopan parlamentin ja Neuvoston direktiivin (EU) 2018/xxx direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kustannustehokkaiden päästövähennysten ja vähähiilisyttä edistävien investointien edistämiseksi sekä päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta, jäljempänä *päästökauppadirektiivin muutoksen* ja sen nojalla annettavan ilmaisjakosäännöksen mukaisesti maksutta kullakin viiden vuoden ajanjaksolla alkaen vuodesta 2021. Maksutta jaettavien päästöoikeuksien hakemisesta säädetään erikseen

sen jälkeen, kun komissio on antanut vuoden 2020 jälkeistä aikaa koskevat ilmaisjakosäännökset päästökauppadirektiivin muutoksen 10 a artiklan 1 kohdan nojalla.

35 b §

Sovellettava Euroopan Unionin lainsäädäntö ja asetuksenantovaltuus

Laitoksen tietojen toimittamiseen 35 a §:n mukaisesti sovelletaan mitä päästökauppadirektiivin muutoksessa ja sen 3 artiklan h alakohdan, 10 a artiklan 1 kohdan sekä 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla säädetään ilmaisjaosta ja tuotantotietojen toimittamisesta sekä mitä komission päästöjen tarkkailuasetuksessa ja komission todentamisasetuksessa säädetään tietojen tarkkailusta ja todentamisesta.

Työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä 35 a §:n mukaisten tietojen toimittamisesta, tarkkailusta ja todentamisesta.

61 §

Todentajan hyväksyminen

Todentaja voi hakea hyväksyntää myös maksutta jaettavien päästöoikeuksien jakoa varten tarvittavien 29 §:n 2 momentissa ja 33 §:ssä tarkoitettujen tietojen sekä 35 a §:n mukaan toimitettavien tietojen todentamiseen. Hyväksymisen edellytyksenä on tämän pykälän 2 momentissa säädetyn lisäksi, että todentaja pystyy toiminnassaan soveltamaan komission ilmaisjakosäädöstä ja maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevia tämän lain ja sen nojalla annettuja säännöksiä. Vuodesta 2019 alkaen hyväksynnän edellytyksenä on komission todentamisasetuksen liitteen 1 mukainen akkreditointi, joka kattaa muut päästökauppadirektiivin 10 a artiklan mukaiset toiminnot huomioon ottaen muutokset, jotka on tehty artiklaan päästökauppadirektiivin muutoksen nojalla 2020 jälkeiselle ajalle.

Edellä 2 momentin 1–5 kohdassa ja 3 momentissa säädetystä hyväksymisen edellytyksistä säädetään tarkemmin komission todentamisasetuksessa. Todentajaksi hyväksymistä hakevan on osoitettava tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008, jäljempänä akkreditointiasetus, mukaisesti nimetyn ulkopuolisen akkreditointielimen arvioinnilla täyttävänsä 2 ja 3 momentissa säädetyt edellytykset.

67 §

Tiedonsaanti – ja tarkastusoikeus

Päästökauppaviranomaisella on oikeus saada komission rekisteriasetuksen mukaiselta tilin-omistajalta ja tilille nimetyiltä edustajilta salassapitosäännösten estämättä ilman aiheetonta viivytystä sen pyytämät tiedot ja selvitykset, jotka ovat tarpeen rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain (444/2017) 7 luvun 1 §:n 4 momentissa säädetyn tehtävän hoitamiseksi.

73 §

Päästökaupparikkomus

6) laiminlyö 15 tai 56 §:n mukaisen selvityksen tekemisen ja toimittaa edellä mainittujen pykälien mukaisen todentajan lausunnon tai ilmoittaa vääriä tietoja,

7) laiminlyö esittää 67 §:n 4 momentissa tarkoitetut asiakirjat ja tallenteet taikka

8) laiminlyö toimittaa tiedot 35 a §:n mukaisesti pykälän 1 ja 2 momentissa vaadittuun ajankohtaan mennessä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____ .

Helsingissä XX päivänä huhtikuuta 2018